

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωσμα Περιόδου Χριστουγέννων 2016-2017

Τάξη: Γ' Γυμνασίου

Τίτλος Βιβλίου: «Ίκμπάλ»

Συγγραφέας: Φραντσέσκο ντ' Αντάμο

Εκδόσεις: Πατάκη

Εργασίες

Α' Ομάδα:

1. Σύμφωνα με το βιβλίο, το 1992 ο συνολικός αριθμός των παιδιών – σκλάβων στο Πακιστάν υπολογιζόταν στα 7.000.000. Σήμερα, περίπου σε 158.000.000 ανέρχεται σε παγκόσμιο επίπεδο ο αριθμός των παιδιών ηλικίας 5-14 ετών, που εκτελούν εργασίες υπό άθλιες και επικίνδυνες συνθήκες. Πρόκειται για έναν ασύλληπτο αριθμό που αντιστοιχεί σε ένα στα έξι παιδιά του πλανήτη.

α) Γνωρίζοντας αυτήν την πραγματικότητα, καθώς και τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας των μικρών παιδιών, ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου δημιουργούνται; Πως νιώθεις για τον κόσμο του σήμερα; Πιστεύεις ότι μπορεί αυτή η κατάσταση να βελτιωθεί; Και πώς;

Διαβάζοντας την ιστορία του μικρού Ίκμπάλ Μασί τα πρώτα συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν ήταν οργή και θυμός. Οργή και θυμός για τον Χουσεΐν Χαν και τη γυναίκα του που εκμεταλλεύονταν τα μικρά παιδιά αλλά και τους αστυνομικούς που για ένα μάτσο χαρτονομίσματα αδιαφορήσαν για τη δυστυχία των μικρών παιδιών και τα άφησαν απροστάτευτα να συνεχίσουν να ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες. Στη συνέχεια, ο θυμός μου μετατράπηκε σε λύπη. Λύπη για την απώλεια της παιδικότητας αυτών των παιδιών. Τα παιδιά χρειάζονται φροντίδα και αγάπη για να μεγαλώσουν και δυστυχώς οι ήρωες της ιστορίας μας δεν ένωσαν ποτέ τίποτα από τα δυο. Τέλος, θαυμασμό για το θάρρος και την αποφασιστικότητα του μικρού Ίκμπάλ αλλά και την συντροφικότητα και αλληλοϋποστήριξη των υπόλοιπων παιδιών να παλέψουν όλα μαζί για την επιβίωση και τη σωτηρία τους.

Δυστυχώς η ιστορία του Ίκμπάλ δεν είναι μια φανταστική ιστορία, αλλά πραγματικότητα. 1 στα 6 παιδιά παγκοσμίως αποχωρίζεται την οικογένεια του, στερείται της οικογενειακής προστασίας, αποκλείεται από την εκπαίδευση και ρίχνεται στην εργασία κάτω από άθλιες συνθήκες. Αυτό όμως πρέπει να σταματήσει. Πρέπει να προστατεύονται τα δικαιώματα και να υπολογίζεται η ανθρώπινη αξία του κάθε παιδιού. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την κρατική μέριμνα. Το κράτος πρέπει να παρέχει οικονομική βοήθεια και πρόνοια στις ευάλωτες οικογένειες. Να επιβάλει τις αυστηρότερες ποινές στους γονείς αλλά και σε όλους όσοι εκμεταλλεύονται με οποιονδήποτε τρόπο ανήλικα παιδιά. Να προβεί στη δημιουργία κέντρων φιλοξενίας και εκπαίδευσης παιδιών που έχουν ανάγκη. Πρέπει όλοι με κάθε τρόπο να βοηθήσουμε όπως μπορούμε να εξαλειφθεί το φαινόμενο την παιδικής εργασίας.

β) Με τι μάτια βλέπεις τη δική σου καθημερινότητα ύστερα από την ανάγνωση του βιβλίου; Άλλαξε κάτι μέσα σου;

Η ιστορία του μικρού Ίκμπάλ πέραν του ότι με συγκίνησε, με έκανε επίσης να δω την καθημερινότητα μου από άλλη οπτική γωνία. Αυτά που εγώ θεωρώ δεδομένα όπως η

στέγη, το φαγητό, η μάθηση για κάποια άλλα παιδιά είναι πολυτέλεια. Είναι τραγικό ότι εγώ όταν σηκωθώ το πρωί με απασχολεί τι θα φάω για πρωινό ή τι ρούχα θα φορέσω στο σχολείο, ενώ ένα άλλο παιδί σε μια άλλη άκρη του κόσμου δεν έχει τίποτα να φάει για πρωινό αλλά ούτε ρούχα και παπούτσια για να ντυθεί για να πάει να δουλέψει κάτω από άθλιες συνθήκες για το υπόλοιπο της ημέρας. Πρέπει λοιπόν πάντα να σκεφτόμαστε και να εκτιμούμε αυτό που έχουμε και ταυτόχρονα να προσφέρουμε με όποιον τρόπο μπορούμε σε όλους όσοι είναι λιγότερο τυχεροί από εμάς.

2. α) Να σκιαγραφήσεις την προσωπικότητα του μικρού Ικμπάλ Μασί, έτσι όπως τον γνώρισες μέσα από τις σελίδες του βιβλίου σου. Πόσο εύκολο πιστεύεις ότι είναι ένα μικρό παιδί να υψώσει το ανάστημά του απέναντι σε ένα οργανωμένο κύκλωμα; Τι ήταν αυτό που έδωσε δύναμη στον Ικμπάλ;

Ο μικρός Ικμπάλ Μασί ήταν ένας σπουδαίος και γενναίος μαχητής. Ένα παιδί με θάρρος και τόλμη που δεν άντεχε την αδικία και τη στέρηση της ελευθερίας του. Αν και μικρό παιδί, σήκωσε στους ώμους του το οικονομικό χρέος της οικογένειάς του και από τη μια στιγμή στην άλλη έχασε την ξεγνοιασιά και την παιδικότητα του. Παρόλα αυτά, δεν το έβαλε ποτέ κάτω και με τόλμη και αποφασιστικότητα πάλεψε για την ελευθερία του και τα δικαιώματά του. Μα δε σταμάτησε εκεί, όταν πια τα κατάφερε και ελευθερώθηκε, πάλεψε και αγωνίστηκε με δύναμη και θάρρος για την ελευθερία και τα δικαιώματα άλλων παιδιών που είχαν την ίδια μοίρα με αυτόν. Είχε όνειρα για τον ίδιο για μια καλύτερη ζωή αλλά και όνειρα για όλα τα παιδιά του κόσμου που ζούσαν σκλαβωμένα κάτω από άθλιες συνθήκες. Δυστυχώς όμως έχασε την ζωή του μικρός, δολοφόνοι του ήταν οι έμποροι των παιδικών ψυχών που τόσο πολύ πολέμησε. Ο αγώνας του όμως και η φωνή του παρέμειναν ζωντανά μέσα από το σπουδαίο έργο του.

β) Να επιλέξεις μια σκηνή από το βιβλίο που σε συγκίνησε ιδιαίτερα και να την παρουσιάσεις. Να την σχολιάσεις και να γράψεις για ποιο λόγο σε άγγιξε.

Η σκηνή που με συγκίνησε περισσότερο ήταν όταν ο Χουσεΐν Χαν διέταξε να πάει στον Τάφο η μικρή Μαρία, επειδή άλλαξε το σχέδιο του χαλιού της και έφτιαξε ένα λευκό χαρταετό. Γνωρίζοντας όλα τα παιδιά πως η Μαρία ήταν αδύναμη για να αντέξει έστω και μια μέρα τον Τάφο θέλησαν να την προστατεύσουν. Την αρχή την έκανε ο Σαλμάν, ο οποίος σπρώχνοντας τα άλλα παιδιά πέρασε μπροστά και φώναξε: "Αν στείλεις αυτή, τότε στείλε και μένα". Μετά ακολούθησε και ο Μοχάμεντ, ο Αλί και όλα τα υπόλοιπα παιδιά που με ένα χέρι ψηλά φώναζαν: "Στείλε και μένα! Στείλε και μένα! Η κίνηση αυτή άφησε άναυδο τον Χουσεΐν Χαν, ο οποίος μην ξέροντας πώς να αντιδράσει γύρισε την πλάτη και έφυγε. Η γενναιότητα που έδειξαν τα παιδιά αλλά και η αφοσίωση που έδειξαν στην μικρή τους φίλη ήταν ιδιαίτερα συγκινητική. Ένα μάτσο ταλαιπωρημένα, νηστικά παιδιά που δούλευαν ασταμάτητα για ημέρες κάτω από σκληρές συνθήκες, αδιαφόρησαν για την οποιαδήποτε τιμωρία και το μόνο που τους ένοιαζε ήταν πώς να προστατεύσουν την μικρή τους φίλη.

3. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός για τα δικαιώματα του παιδιού «World'sChildren'sPrize» τιμά και βραβεύει κάθε χρόνο παιδιά των οποίων η ζωή και η συνεισφορά ξεχωρίζουν σε παγκόσμιο επίπεδο. Αφού ερευνήσεις τη δράση του Οργανισμού αυτού, να παρουσιάσεις μια-δυο επιπλέον περιπτώσεις παιδιών, που η ζωή και η προσφορά τους στην ανθρωπότητα σε άγγιξε και σε συγκίνησε.

1) Nkosi Johnson (1989-2001)

"Ενδιαφερθείτε για εμάς και αποδεχτείτε μας- είμαστε όλοι άνθρωποι. Είμαστε φυσιολογικοί. Έχουμε χέρια. Έχουμε πόδια. Μπορούμε να περπατήσουμε, μπορούμε να μιλήσουμε, έχουμε ανάγκες όπως ακριβώς και εσείς. Μη μας φοβάστε- είμαστε όλοι ίδιοι". Ο Nkosi Johnson στο διάστημα της πολύ σύντομης ζωής του, αφιερώθηκε στον HIV/AIDS ακτιβισμό, σε μία προσπάθεια να μιλήσει δημοσίως για τα δικαιώματα των ανθρώπων που πάσχουν από το ιό και την ανάγκη τους να αντιμετωπίζονται ως ίσοι με τους υπόλοιπους. Η αρχή έγινε όταν του αρνήθηκε η παρακολούθηση μαθημάτων σε σχολείο του Γιοχάνεσμπουργκ, λόγω του γεγονότος ότι ο ίδιος ήταν φορέας του ιού.

Γεννημένος από μητέρα που ήταν θετική στον ιό και αρρώσταινε μέρα με την ημέρα, δόθηκε για υιοθεσία στον Gail Johnson, υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων στο Γιοχάνεσμπουργκ. Έκανε θεραπεία προκειμένου να εμποδίσει την εξάπλωση του ιού και την ίδια στιγμή αγωνίστηκε για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κόσμου σχετικά με αυτό. Μαζί με τη θετή μητέρα του, δημιούργησαν ένα καταφύγιο στο Γιοχάνεσμπουργκ για μητέρες και παιδιά που νοσούν από τον ιό, το οποίο ονόμασαν Nkosi's Haven. Μεταξύ όλων των ομιλιών του, αυτή με τη μεγαλύτερη επιρροή ήταν όταν ως κεντρικός ομιλητής στο 13ο Διεθνές Συμπόσιο για το AIDS, έδωσε έναν εξαιρετικό λόγο δύναμης και θάρρους, έναν λόγο-έμπνευση για όλους. Ο Nkosi τελικά απεβίωσε το 2001 χωρίς όμως στιγμή να σταματήσει να αγωνίζεται. Το 2005 του αποδόθηκε το Βραβείο Ειρήνης για παιδιά.

- **Betty Makoni – Ζιμπάμπουε**

Παρά το γεγονός ότι βιάστηκε στα 6 της και ορφάνεψε στα 9, η Makoni κατάφερε να παραμείνει δυνατή και να τελειώσει το σχολείο πουλώντας φρούτα. Το 1999 ίδρυσε λοιπόν το Girl Child Network (GCN) σε απάντηση των τεράστιων διαστάσεων που έχει πάρει το πρόβλημα της σεξουαλικής κακοποίησης στη χώρα της. Με δραστηριότητες ακόμα και μέσα στα σχολεία, το κέντρο προσπαθεί να πληροφορήσει και να ενθαρρύνει τα κορίτσια να μιλήσουν για την κακοποίηση. Την ίδια ώρα λειτουργεί ξενώνες για τα θύματα και σχολικές δομές για τα παιδιά. Εξαιτίας μάλιστα του γεγονότος ότι η παιδική κακοποίηση φτάνει μέχρι και τα ανώτατα κλιμάκια της κοινωνίας της Ζιμπάμπουε, η Makoni έχει γίνει στόχος της κρατικής αυθαιρεσίας, ακόμα και δολοφονικών αποπειρών εναντίον εκείνης και της οικογένειάς της. Μέχρι σήμερα έχει σώσει περισσότερα από 7.000 παιδιά από την κακοποίηση, την παιδική εργασία, τους καταναγκαστικούς γάμους, και την πορνεία...

Ευγενία Μαντούβαλου «Γ'1»